

[Glistrup]

er ikke, som arbejdsministeren sagde, kun én dag, men 5 dage hver evig eneste uge, hvor de pågældende kan komme i beskæftigelse.

Det er selvfølgelig altid rarere at se sandheden direkte i øjnene end at gå rundt og være forskrækket, og derfor er jeg da glad for, at arbejdsministeren omsider kom ud med, hvor stor arbejdsløsheden er blevet i dette land. Men det er jo et tal, som – og dér kan de to store arbejderpartier herinde i tinget da heldigvis blive enige – er aldeles uacceptabelt. Jeg husker meget tydeligt, hvordan denne regering i februar måned 1975 tiltrådte med en erklæring om, at det er aldeles uacceptabelt, at vi nu er på vej op på et arbejdsløshedsniveau på 100.000. Det var, som bl.a. hr. Per Hækkerup fremhævede, dengang vi havde diskussionerne i februar-marts 1975, noget, som er hovedsagen for denne regering at hindre, og, sagde han, det vil ske, for det er fuldstændig unødvendigt, der er arbejde nok til alle. Det forslag, vi her har til behandling, udtrykker og udmønter netop ganske og aldeles præcist, hvordan alle kan få arbejde.

Den undskyldning, at statistikken er under omlægning, har vi jo hørt lige fra i hvert tilfælde sommeren 1974. Den er altid under omlægning, når man er ved at få nogle alvorlige spring opad i arbejdsløsheden. Sidste gang, vi fik forsikringer om, at den nu var helt i orden, var pr. 1. januar 1979. Dér sagde vi: nu er det i orden, og hvis man skal til at omlægge det igen, bør man i hvert fald lære af erfaringerne, så man sørger for, at der også kan leveres tal på et eller andet grundlag i omlægningsperioden. Det er for utilfredsstillende, at der med hensyn til det væsentligste samfundsspørgsmål overhovedet i dagens Danmark nu er gået henved 2½ måned, hvor vi har måttet leve med mørketal og usikkerhed, og derfor skal vi forhåbentlig ikke gentage den periode.

Men jeg vil først og fremmest sige tak for, at vi i hvert fald nu fik en talangivelse fra arbejdsministeren. Lad os håbe, at vi i fællesskab kan få det tal nedbragt meget, meget væsentligt meget, meget hurtigt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

forkastedes, idet 17 stemte for, 138 imod.

Samtykke til behandling:

Formanden:

Den næste sag på dagsordenen kan kun med tingets samtykke behandles i dette møde, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

4) Tredje behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om regulering af lejen i visse lejemål.

[Af Kalnæs (SF) m.fl.].

(Lovforslag nr. L 166. Fremsat 5/2 81. Første behandling 17/2 81. Betænkning 24/2 81. Anden behandling 26/2 81. Tillægsbetænkning 26/2 81).

Der var stillet 3 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Forhandling

Svend Andersen (S):

Som det allerede fremgår af betænkningen, kan vi stemme for de ændringsforslag, der er stillet af kristeligt folkepartis medlemmer af boligudvalget. Under forhandlingerne om SFs forslag om en forlængelse af huslejereguleringen er det fremført, at socialdemokratiets holdning har været svingende. Hr. Svend Erik Hovmand sagde under andenbehandlingen af forslaget, at vi ikke havde fremsat nogen begrundelse for vores tilslutning til SFs forslag. Det må imidlertid bero på en manglende iagttagelse hos hr. Svend Erik Hovmand. For vi har på intet tidspunkt under de boligpolitiske drøftelser, der er foregået igennem tiderne, lagt skjul på, at vi ønsker, at bestemmelserne om en huslejeregulering og oprettelse af huslejenævn skal være gældende over hele landet, bl.a. på grund af den store indflydelse, boligudgifterne har på det forbrugspolitiske og det ind-